1878. III. 151.

10 flor.

prawo

Zbiór processow ~~29~~ 38
z 18. wieku

1. Tyszkiewicz — Siesicki.
2. Dowgiałło — Piaskowski,
3. Chmara — Wołodkowicz.
4. — —
5 Koszkołowski Szaniawski — Hornicki.
6. Sapiński — Piaskowski.
7. Hornicki —. Piaskowski,
8 — — korzeniawski.
9 Szaniawski — Hornicki,
10 Połocki — Sorok,
11. — —
12 Worennycki — Musnicki
13 Staniewicz — Kamedulski.
14 Chmara — Przeradowski.
15 Gostawski — Rymsza.
16 Chmara — Przeradowski.
17 Radziwiłł — Hilzen,
18 Hylzen — Radziwiłł.
19 Bazylianki — Dziedziula.
20 — —
21 Jankowski — Bazylianki. 14633 IV
22 — —
23 Bychowiec — Chodkiewicz
24 Matuszewicz — Bychowiec
25 Stroński — Korsak.
26 Korsaki.
27 —
28 —
29 —
30 — Sugintowa — Dowsin
31. Zaborowski — Grzymała. Lubański
32 — —
33. Tomaszewicze — Paryna. Odachowski
34 Łęczyński — Sulatycki.
35 Bekiewicy — Porzecko.
36 Orzeszkowie. Wysłouch
37 —
38 —

Bibliothek
d. Jagellonis
Univer

KRAKAU

15

PRODUKT

Od WW. Jchmościow PP. Scholastyki Skarbnikowey Orszań: Matki Jgnacego Syna Gosławskich.

Przeciw:

Wielmożnym JPPm Panom Jozeffowi Bogusławowi Rymszy Chor: Petyhor: i Franciszce Zubkowskiey.

Związek Sprawy i Skład w nim Dekretu Ziem:

Nie brał Summy Andrzey Woynikiewicz u Sebestyana Birbasza Zieńcia swego 2,800. Złotych nie wydawał mu od siebie Obligu, i nie został nic winnym za życia swego.

Nieszedł też w rękoymie za niego Kazimierz Liborczay drugi Zięć, iżby miał opłacić tę Summę Sebestyanowi Birbaszowi, nie zawinił mu i sam dziesiąciu Talarow Bit:

Zmylne są oba Zapisy za którymi dziś W. Rymsza dochodzi tych Summ ieden bowiem nie ma prawdy w sobie, Drugi prócz że równey iest podległym nieważności nad to ieszcze nie obowiązuie Teklę Woynikiewiczownę in voto Kazimierzową Liborczaiową Córkę Andrzeia Woynikiewicza [iako w niczym po Rodzicach swych nie sukceduiącą) do czynienia opisom iego by naymniey satysfakcyi.

Y niemasz nic w dzisieyszey sprawie co by ich winnymi czyniło odpowiedzi obcey i tak zawodney inskrypcyi.

Dowodzą tego WW. Gosławscy iako w stopniu ich, ex vi nabycia Aktorstwa części Folwarku Darewa, nie słusznie od Rymszy zapytani.

Y mówią zarazem iż iako mniemany Oblig Andrzeia Woynikiewicza nic do Substancyi własney Liborczaiow nie należący, tak równie i drugi samegoż Liborczaia że bez dowody, y wielą błęd mi uśledzony, nie mogą oba obciążać części tey która z głowy Liborczaiow dostała się Prawem Dziedzictwa WW. Gosławskim.

Słusznie więc? wydał swóy wyrok Urząd Ziemski Nowogródzki uwalniaiący WW. Gosławskich od tey pretensyi 2,800. złł: w czym oni przyimuią Dekret.

Lecz że do uwolnienia tego nie wedle uporządkowania Prawa (bo ominąwszy pierwsze dowody pisma) wziął do Dekretu swego nie należnie w przyczynę ostateczny dowod przysięgi, iże nie skassował tey ze wszystkim pretensyi.

Przeto? ow Dekret że iest w tym punkcie obłąkany ma być poprawion, a względem dalszych wyrokow swoich we wszystkim podniesion.

Y ta iest instancya Appellacyi WW. Gosławskich.

Jżby wzięte do uwolnienia od pretensyi W. Rymszy o Summę 2800. złot: do Dekretu Ziemskiego przyczyny iako nie z porządku Prawa użyte były zmienione, a skutek istoty tegoż Dekretu co do punktu tylo tey Summy został utwierdzon.

A Do

Do tego, iżby Gosławscy od włożoneg na się obowiązku, y nie słusznego narzutu płacenia Summy dla W. Rymszy za mniemanym Obligiem Kazimierza Liborczaia 10. TBch byli wyzwoleni, a ta pretensya iako bez dowodna właściwoż nie ważnością istoty swoiey została umorzona.

Summa zaś 1,000. złł: za Obligiem dla Gosławskich należąca na Zubkowskiey ma być z sowitością przysądzona.

Mówiąc dokładniey, ten iest cel proźby Gosławskich, iżby Dekret Ziemski Nowogr: co do Summy 2,800. złł: w samych tylo przyczynach, przy dodaniu kassaty pretensyi był poprawion? a w innych wszystkich punktach został podniesion.

Oraz iże winni są Rymsza i Zubkowska wszystkie Gosławskim zwrócić wydatki Prawne, a osobnie też Zubowska uledz penom appellacyinym, to Sąd łacno rozezna, i na tym ma kończyć swoy wyrok.

Podział rzeczy? czyli uporządkowianie Sprawy.

Dwoyga tu WW. Gosławscy w Sądzie dzisieyszym dowodzić maią? *Raz*: iż nie są winnymi odpowiedzi na pretensyą W. Rymszy tak z powodu nie sukcedowania Antecessorow swych po Woynikiewiczach, iako też ex vi nie legalności tychże obu Zapisow.

A zarazem co do punktu tego przeświadczaią nieważność appellacyi JPani Zubkowskiey od Dekretu Ziemskiego założoney, że ona wyzuwszy się wespół z Mężem swym przez wlewek Aktorstwa tey pretensyi, próżny dopiero wzięła pretext appellowania, gdy sam Aktor, to iest W. Rymsza przestał we wszystkim natym Dekrecie.

Powtòre: Dowodzą należności Summy 1,000. złłch za Obligiem Kazimierza Birbasza przez Zubkowskę iako Maiątek iego dziedziczącą dla siebie opłacić się powinney.

Ten więc dwoiaki rodzay sprawy, iak ma udzielne za sobą dowody, tak przez osobne Kategorye Sądowi dokładna z tym podaię się wiadomość.

W KATEGORYI 1wszey:
Względem dowodu niesukcedowania Liborczaiow w głowie Oboyga Woynikiewiczow.

§.

Katarzyna Darowska in voto Michałowa Wereżyna będąc sama iedna Folwarku Darewa Hrehorowszczyzny w Wdztwie Nowogr: leżącego Aktorką między dalszym Potemstwem swoim, miała Córkę iedną Maryannę Weryżankę.

Ktorą wydawszy w Zamęście Andrzeiowi Woynikiewiczowi, części dwie tegoż Folwarku Darewa u JPP. Młodeckich w Summie 1,750. złotych pod Zastawą będące okupić, i onę tymże Prawem Zastawnym possydować dozwoliła.

Oddali Woynikiewiczowie na terminie Młodeckim Summę, bonifikowali ich wszelkie pretensye, i ogulnie opłaciwszy im 2.000. złłch weszli sami w Zastawną Folwarku tego possessyą.

Byli więc dzierżącemi tak połowy z pod Zastawy okupioney, iako też maiąc Matkę przy sobie, równie i drugą połowę, która u niey zostawała w possessyi, razem całością dysponowali.

Ciż

Ciż Woynikiewiczowie mieli Potomſtwo, Syna iednego Jana Woynikiewicza, a Córek 4ry Teklę in voto Kazimierzową Liborczową, Antoninę suo tempore Janową Zylińſką, Katarzynę in voto Janową Zasulinczową, i Kryſtynę poſt connubium Sebeſtyanową Birbaszową, Woynikiewiczowny.

Z nich tedy iedney Tekli Woynikiewiczownie, która Kazimierzowi Liborczaiowi w zamęście wydaną zoſtała Babka tey rodzona Katarzyna z Darowſkich Michałowa Wereżyna pominąwſzy własne Potomſtwo, y dalſzych Wnukow ſwych, Folwark Darow Hrehorowſzczyznę i Słowſzczyznę tak połowę kupną w poſſeſſyi u ſiebie będącą.

Jako też część drugą u Woynikiewiczow Ziencia i Córki ſwey. a Rodzicow oney że pod zaſtawą nayduią ſię, wſzyſtek ogulnie Prawem wieczyſto darownym zapisała, i Aktorſtwa ſwego wiecznie zrzekła ſię, i uſtąpiła, *Wdowod tego:*

1711. Mśca Julii 2. Dattowane, a 1712. 9bra w Tryble aktykowane. *Czytać toż Prawo wieczyſte, ktore w oryginale produkuie ſię.*

Mocą tego Zapiſu obieli Liborczaiowie połowę wolną Folwarku Hrehorowſzczyzny pod poſſeſſyą Babki, a pod Rządem Rodzicow ſwych do czasu zoſtaiącą, y oną sami poſſydowali.

Drugiey zaś połowy z pod zaſtawy u Rodzicow nie exymuiąc tytuł iey tylo Dziedzictwa na sobie noſili.

W krótce po tym Andrzey Woynikiewicz Oyciec ich widząc ſiebie bliſkim być śmierci, czynił oſtateczne ſubſtancyi ſwoiey rozporządzenie.

W którym ogulny maiątek ſwóy ruchomy y ſummowny dokładnie wypiſawſzy, między Potomki ſwe, to jeſt: na Syna y trzy tyle Córki, Antoninę, Katarzynę, y Kryſtynę Woynikiewiczowny, tak podzielił y rozdyſponował.

Synowi Janowi Woynikiewiczowi gotowych pieniędzy zł: 500. przytym nie mało z ruchomości ſwey onemuż zapiſał.

Córce Katarzynie in voto Janowey Zaſulinczowey złłch 900. i niektórą ruchomość naznaczył.

Córce drugiey Kryſtynie w zamęściu Sebeſtyanowey Birbaſzowey (u których jakoby dług ten 2,800. złłch z ciągnął) 400. złłch, i także z ruchomości dla niey niemało determinował.

Oraz a żeby wſzyſtkim rozpiſane quanta z ſummy zaſtawney na Folwarku Darow. Hrehorowſzczyznie, i Siłowſzczyznie będącey, wedle oznaczoney dla każdego wielości niezawodnie były opłacone jak naydokładniey warował i ubeſpieczył.

Reſztę zaś zaś 200. złłch komplet zaſtawney ſummy 2,000. złłch ſkładaiących różnie na pogrzeb ſwóy rozpiſał.

Trzeciey zaś Córce Tekli in voto Kazimierzowey Liborczaiowey w ſtopniu którey za nabyciem Folwarku Darewa zoſtali WW. Goſławſcy z przyczyny zapiſanego dla niey od Babki Dziedzictwa, nic zgoła ani z ſummy ſwoiey, ani też z ruchomości naymnieyſzey nieudzielił cząſtki.

I że ſam nad ten rozpiſany maiątek nic już więcey u ſiebie niemiał, doſtatecznie o tym uwiadomił.

1712. Mca Maja 15. czyniony Eorundem 20. w Grodzie Nowogrodz: aktykowany. *Czytać właściwy tegoż Andrzeja Woynikiewicza Teſtament.*

Z tych więc dwu Dokumentow, to jeſt: z Prawa wieczyſto darownego dowodna jeſt Sądowi wiadomość: że Tekla Woynikiewiczowna Kazimierzowa Liborczaiowa Juryzdatorka Goſławſkich nie z głowy Rodzicow ſwoich, lecz przez oſobliwſzy dar Babki ſwey Folwarku Darewa, Hrehorowſzczyzny, i Siłowſzczyzny ſtała ſię Aktorką.

Z Teſtamentu zaś tego naypewnieyſze jeſt przeświadczenie, że taż Tekla

 Woyni-

Woynikiewiczowna Każimierzowa Liberczaiowa nic od Rodzicow ſwoich niewzięła, i po nich w niczym nieſukcedowała.
A zatym Folwark ich darow Hrehorowſzczyzna i Siłowſzczyzna dziedzicznie wyprzedany, a do Aktorſtwa WW. Goſławſkich Prawem wieczyſtey kupli doſtały, jako nie z daru Rodzicow, lecz z uſtronia na nich zapiſany, niemoże też ulegać ciężarom, i iść w odpowiedź za dług Rodzicow ich.

PUNKT 2gi TEYZE KATEGORYI.

Co do okazania nieważności dwoch Obligow, a za niemi nieſłuſznie roſzczoney pretenſyi W. Rymſzy.

Oblig pierwſzy w Roku 1708. Andrzeja Woynikiewicza i żony jego Maryanny de domo Weryżanki jeſzcze pod czaſem zaſtawney Folwarku Darewa Poſſeſſyi Sebeſtyanowi i Kryſtynie Birbaſzom na ſummę 2,800. zł: dany.
Drugi w Roku 1709. Kazimierza Liberczaia Zięcia tychże Woynikiewiczow a Dziedzica Folwarku Darewa z powodu niby wzięcia przez niego 10. talarow bitych, razem i za Rodzicow żony ſwey winny obowiązek płacenia przyimuiący tymże Birbaſzom dany być okazuie.
Które, że ſą jawnie, błędne, a z iſtotą prawdy niezgodne, tak ſię tu o nich dowodzi.
Niepożyczał Andrzey Woynikiewicz nigdy u Birbaſzow do tyla ſummy na jakie quantum dopiero okazuią być jego Oblig, niewydawał też on na taką ſummę od ſiebie żadnego opiſu.
Brał tylo w prawdzie 300. złtch na zapis Obligacyiny, lecz i to jeſzcze za życia ſwego wſzyſtko im totalnie opłacił, a Oblig ten miał mieć od nich ſobie zwrócony.
Nieuſkutecznionym to do dziś dnia zoſtało? bowięm wkrótce śmierć mu odięła życie, i nieprzyſzło mu ſwoiego od Birbaſzow pozyſkać Obligu.
Pozoſtał więc? tym ſpoſobem opis jego u Birbaſzow na 300. złtch, jednak iż onemu doſtateczną uczynił opłatę, i nic już więcey niebył im winnym, ogłoſił to w Teſtamencie ſwoim.
Gdzie z oſobliwſzych względow ſwoich, prócz danego im poſagu jeſzcze 400. zł: z ſummy na zaſtawie Folwarku Darewa będącey, i niemało ruchomości dla nich zapiſał. *Czytać tenże Andrzeja Woynikiewicza Teſtament wyżey produkowany.*
Niebył więc Andrzey Woynikiewicz winnym ſummy Birbaſzom 2,800. złł: niemiał ſię też o co ręczyć Kazimierz Liborczay Zięć jego, y zapiſywać ſiebie w obowiązek jakowey opłaty.
Niebrał nawet i ſam Liborczay tych 10. talarow, na które dopiero razem wydany okazuie ſię być jego Oblig.
Doſtrzegać i wzierać ſię pilno należy w iſtotę tegoż mniemanego opiſu.
Niezgadza ſię tam świadek z wyraźnością ſamego Obligu? Oblig też wzaiem zmienną od świadka ſwego wyraża na ſobie poſtać.
Zadłuża w nim Liborczaia Pieczętarz świadectwem ſwoim o 10. tylo talarow bitych; a wyraźność ſamego Obligu czyni gą być winnym obu tych ſumm, ſonę z oſobna wymieniaiąc dolicza komput do 2,880 złotych Polſkich.
Niema więc prawdy w ſobie i niemoże też na Sądzie w niczym dla ſiebie zjednywać wiary, i żadnym być zgoła dowodem.
Dalſza tychże dwu Obligow przeświadcza ſię nieważność, i znoſi ſię bytność.
Kiedy